

ขายของออนไลน์ ถึง อาชีพอิสระ เมื่อไรต้องเสียภาษีโดยไม่รู้ตัว

โดย เอกสยาม ชัยศรี ที่ปรึกษากฎหมาย
บริษัท เอกสยาม แอนด์ पार्टเนอร์ส จำกัด

เนื้อหานี้เป็นข้อมูลกฎหมายทั่วไป ไม่ใช่ความเห็นทางกฎหมายเฉพาะ กรณี การพิจารณาแต่ละ เรื่อง ต้องอาศัย
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของเรื่องนั้น ฉบับออนไลน์ที่ปรับปรุงล่าสุดอยู่ที่ [https://eksiamtax.com/articles/
online-seller-tax.html](https://eksiamtax.com/articles/online-seller-tax.html)

ในยุคที่การค้าขายเคลื่อนเข้าสู่แพลตฟอร์มออนไลน์และการชำระเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
ผู้ประกอบการรายย่อย แม่ค้าออนไลน์ ฟรีแลนซ์ และผู้สร้างคอนเทนต์จำนวนมาก เข้าใจว่ารายได้ที่รับผ่าน
การโอนเงินเป็นเรื่องส่วนตัวที่กรมสรรพากรมองไม่เห็น ความเข้าใจนี้เองที่ทำให้หลายรายไม่ได้ยื่นภาษีให้
ถูกต้อง และต้องเผชิญการประเมินภาษีย้อนหลังพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มในเวลาต่อมา

ความจริงคือ ปัจจุบันกรมสรรพากรมีข้อมูลการรับเงินของผู้เสียภาษีมากกว่าที่หลายคนคิด และแนวโน้ม
การตรวจสอบรายได้จากเศรษฐกิจดิจิทัลจะเข้มข้นขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต บทความนี้อธิบายที่มาของ
ข้อมูลดังกล่าว หน้าที่ทางภาษีที่เกิดขึ้น และแนวทางจัดการอย่างถูกต้อง

ทำไมสรรพากร "เห็น" รายรับของเรา: กฎหมายธุรกรรมลักษณะเฉพาะ

นับแต่มีการแก้ไขประมวลรัษฎากรว่าด้วย "ธุรกรรมลักษณะเฉพาะ" กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินและ
ผู้ให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ มีหน้าที่รายงานข้อมูลของบุคคลที่มีการรับเงินเข้าบัญชีในปริมาณสูงต่อกรม
สรรพากรเป็นรายปี เกณฑ์ที่ต้องรายงานมีสองกรณี

เกณฑ์ "ธุรกรรมลักษณะเฉพาะ" (นับเฉพาะเงินเข้า รวมทุกบัญชีในธนาคารเดียวกันต่อปี)

- (1) ฝากหรือรับโอนเงินเข้า ตั้งแต่ 3,000 ครั้งขึ้นไป หรือ
- (2) ฝากหรือรับโอนเงินเข้า ตั้งแต่ 400 ครั้งขึ้นไป และมียอดรวมตั้งแต่ 2,000,000 บาทขึ้นไป

พึงเข้าใจว่า ข้อมูลนี้ มีใช้การประเมินภาษีโดยอัตโนมัติ แต่เป็นข้อมูลที่จะช่วยให้กรมสรรพากรคัดกรองผู้ที่มีรายรับสูงเพื่อพิจารณาความถูกต้องของการเสียภาษี ผู้ที่ยื่นภาษีถูกต้องครบถ้วนอยู่แล้วย่อมไม่มีปัญหา ส่วนผู้ที่ไม่เคยยื่นหรือยื่นไม่ครบ คือกลุ่มที่มีความเสี่ยงจะถูกเรียกตรวจสอบ

เงินโอนเข้าบัญชีในปริมาณสูงไม่ใช่เรื่องที่น่าสงสัยอีกต่อไป: แต่การมีข้อมูลกับการถูกประเมิน เป็นคนละชั้นกัน

II รายได้ออนไลน์เป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้

รายได้จากการขายของออนไลน์ การรับจ้างอิสระ ค่ารีวิวหรือโฆษณาของผู้สร้างคอนเทนต์ และรายได้จากแพลตฟอร์มต่าง ๆ ล้วน เป็น "เงินได้พึงประเมิน" ตามประมวลรัษฎากร ซึ่ง ผู้มีเงินได้ มีหน้าที่ นำมา รวมคำนวณและยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่ว่ารายได้นั้นจะรับเป็นเงินสด การโอน หรือผ่านแพลตฟอร์มใด

ความเข้าใจผิดที่พบบ่อยคือ การคิดว่ารายได้ที่ไม่ได้จดทะเบียนการค้า หรือรายได้อ่อนเล็ก ๆ ที่รับผ่านการโอน ไม่ต้องนำมาเสียภาษี ในความเป็นจริง หน้าที่ยื่นภาษีเกิดขึ้นตามจำนวนเงินได้ที่กฎหมายกำหนด มีได้ขึ้นอยู่กับว่าจดทะเบียนหรือไม่ ส่วนภาระภาษีที่แท้จริงจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเงินได้สุทธิหลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนตามที่กฎหมายอนุญาต

III เส้น 1.8 ล้านบาท: เมื่อไรต้องจดทะเบียน VAT

นอกจากภาษีเงินได้แล้ว ผู้ขายของออนไลน์ที่เติบโตขึ้นมักมองข้ามภาระภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร เมื่อผู้ประกอบการมีรายรับจากการขายสินค้าหรือบริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี ย่อมมีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เรียกเก็บ VAT ในอัตราร้อยละ 7 ออกใบกำกับภาษี และยื่นแบบเป็นรายเดือน (เกณฑ์กิจการขนาดย่อมตามมาตรา 81/1)

ผู้ขายออนไลน์จำนวนมาก มียอดขายเกินเกณฑ์นี้โดยไม่ทันรู้ตัว เนื่องจากยอดขายสะสมทั้งปี ผ่านหลายแพลตฟอร์มและหลายช่องทางการชำระเงิน เมื่อมีได้จดทะเบียนและเรียกเก็บ VAT ตามหน้าที่ จึงกลายเป็นภาระภาษีมูลค่าเพิ่มย้อนหลัง ซึ่งคำนวณจากยอดขายทั้งจำนวน และมักมาพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม การนับรายรับเพื่อดูว่าถึงเกณฑ์แล้วหรือยัง และกำหนดยื่นคำขอจดทะเบียนภายใน 30 วัน อธิบายไว้ใน คู่มือการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

IV รูปแบบการขายออนไลน์ที่ต่างกัน เสียภาษีต่างกันอย่างไร

การขายออนไลน์มีหลายรูปแบบ ซึ่งมีผลทางภาษีต่างกัน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าสินค้า แม้ภาระภาษีเงินได้จะคำนวณจากกำไรสุทธิในลักษณะเดียวกันทุกรูปแบบ แต่ภาระด้านภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีศุลกากรจะแตกต่างกันตามแหล่งที่มาของสินค้า

1. สินค้าที่ผลิตหรือจัดหาภายในประเทศ: ผู้ขายมีภาระภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศตามปกติ กล่าวคือ หากรายรับเกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี ต้องจดทะเบียนและเรียกเก็บ VAT จากผู้ซื้อ โดยภาษีซื้อจากต้นทุนวัตถุดิบหรือสินค้าที่ซื้อจากผู้ขายที่จดทะเบียนสามารถนำมาหักได้ ไม่มีภาระ ณ ด้านศุลกากรเพราะไม่มีการนำเข้า
2. สินค้านำเข้า มาเก็บ สต็อก เพื่อ ขาย: ในชั้น "นำเข้า" ผู้นำเข้า มีหน้าที่เสีย อากรขาเข้า (ตาม พิกัดอัตราศุลกากรของสินค้าแต่ละชนิด ซึ่งบางรายการอาจได้สิทธิลดหย่อนตามความตกลงการค้าเสรี) และเสียภาษีมูลค่าเพิ่มขาเข้าในอัตราร้อยละ 7 ณ ด้านศุลกากร ภาระภาษีมูลค่าเพิ่มขาเข้านี้เกิดขึ้นในฐานะ "ผู้นำเข้า" โดยไม่ขึ้นกับเกณฑ์ 1.8 ล้านบาท หากผู้นำเข้าจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีมูลค่าเพิ่มขาเข้าที่ชำระไปถือเป็นภาษีซื้อที่นำมาหักจากภาษีขายได้ และเมื่อขายต่อในประเทศก็เรียกเก็บ VAT ตามปกติ
3. สั่งแบบพรีออเดอร์ (รอลูกค้าสั่งแล้วจึงสั่งจากต่างประเทศ): โดยหลักการ ภาระการนำเข้าไม่ต่างจากแบบที่สอง คือ มี อากรขาเข้า และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ขาเข้า เมื่อสินค้า เข้ามา ในประเทศ แต่ ประเด็นสำคัญ ที่ ต้อง พิจารณา คือ "ใครเป็นผู้นำเข้าตามกฎหมาย" ระหว่างผู้ขายพรีออเดอร์กับลูกค้าปลายทาง ซึ่งมีผลต่อภาระภาษี เอกสารนำเข้า และความรับผิด อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงล่าสุดที่ผู้ค้ารายย่อยมักมองข้าม

ข้อควรรู้ล่าสุด: สินค้านำเข้าราคาต่ำ: เดิมสินค้านำเข้าที่มีมูลค่าไม่เกิน 1,500 บาทได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ตั้งแต่กลางปี 2567 รัฐได้เริ่ม จัดเก็บ ภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 สำหรับ สินค้านำเข้า แม้ มูลค่า ต่ำ (ตาม ประกาศกระทรวงการคลัง และ กรมศุลกากร) เพื่อ ความเป็นธรรม กับ ผู้ขาย ในประเทศ โดย แนว ทาง การ จัดเก็บ ยังอยู่ระหว่างพัฒนาเป็นกลไกถาวร

สรุปคือ รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าจะมีภาระภาษีที่ด้านศุลกากร (อากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มขาเข้า) เพิ่มจากภาระภาษีในประเทศ การวางโครงสร้างต้นทุน การจดทะเบียน และการจัดทำเอกสารนำเข้าให้ถูกต้อง จึงสำคัญทั้งต่อภาระภาษีโดยรวมและต่อสิทธิในการนำภาษีซื้อมาหัก

V กิจกรรมอื่นที่ "คาดไม่ถึง" ว่าต้องเสีย VAT

ภาระภาษีมูลค่าเพิ่มมิได้จำกัดเฉพาะการขายสินค้าทั่วไป กิจกรรมหลายประเภทที่ผู้ประกอบการคาดไม่ถึงก็อยู่ในบังคับต้องเสีย VAT เมื่อรายรับเกินเกณฑ์ เช่น

- การให้บริการรับจ้างทำของ ค่าที่ปรึกษา ค่าออกแบบ และค่านายหน้า
- รายได้จากการรีวิว โฆษณา หรือการเป็นพรีเซนเตอร์ของผู้สร้างคอนเทนต์
- การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ที่มาพร้อมบริการ (เช่น พื้นที่พร้อมบริการส่วนกลาง) ซึ่งส่วนของค่าบริการอาจอยู่ในบังคับ VAT
- การขายทรัพย์สินที่ใช้ในกิจการของผู้ประกอบการจดทะเบียน

ในทางกลับกัน บางกิจการได้รับยกเว้น เช่น การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ (เปล่า) การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร และการขายพืชผลเกษตรในสภาพสด การจำแนกให้ถูกต้องว่ารายการใดต้องเสียหรือยกเว้น จึงเป็นหัวใจของการวางแผนภาษีที่ถูกต้อง

VI รู้ตัวว่ายังไม่ถูกต้อง ควรทำอะไร

สำหรับผู้ที่เคยประเมินแล้วพบว่าที่ผ่านมาที่ยื่นภาษีไม่ครบถ้วน หรือมีรายรับเกินเกณฑ์ที่ต้องจดทะเบียน VAT แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการ แนวทางที่ปลอดภัยที่สุดคือการเข้าปรับปรุงให้ถูกต้องด้วยตนเอง ก่อน ถูกเรียกตรวจสอบ การยื่นเพิ่มเติมและจดทะเบียนโดยสมัครใจ โดยทั่วไปช่วยจำกัดเบี้ยปรับและเงินเพิ่มได้มากกว่าการรอให้ถูกประเมิน ทั้งยังแสดงถึงความสุจริตของผู้เสียภาษี

ในกรณีที่ได้รับหนังสือเชิญพบหรือหนังสือแจ้งการประเมินแล้ว ยังมีแนวทางตามกฎหมายในการทบทวนฐานภาษีและขอลดเบี้ยปรับ ซึ่งควรดำเนินการภายในกรอบเวลาที่กำหนด การปรึกษาที่ปรึกษากฎหมายภาษีอากร เพื่อ วาง แนวทาง ตาม ข้อเท็จจริง เฉพาะราย จึง เป็น ขั้นตอน ที่ ช่วย รักษา สิทธิ และ จำกัด ความเสียหายได้ดีที่สุด

สรุปสาระสำคัญ

- สถาบันการเงินรายงาน "ธุรกรรม ลักษณะเฉพาะ" ต่อกรมสรรพากร เมื่อมีเงินเข้า ตั้งแต่ 3,000 ครั้ง หรือ 400 ครั้งและยอดตั้งแต่ 2 ล้านบาทต่อปี
- รายได้ออนไลน์และอาชีพอิสระเป็นเงินได้ที่ต้องยื่นภาษีเงินได้ ไม่ว่าจะจดทะเบียนหรือไม่
- รายรับจากสินค้า/บริการที่ต้องเสียภาษีเกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี ต้องจดทะเบียน VAT (ม.81/1)
- บริการ ค่าที่ปรึกษา ค่ารีวิว และการให้เช่าพร้อมบริการ อาจอยู่ในบังคับ VAT โดยคาดไม่ถึง
- หากยังไม่ถูกต้อง การปรับปรุงโดยสมัครใจก่อนถูกตรวจสอบเป็นแนวทางที่ปลอดภัยที่สุด

คำถามที่พบบ่อย

ขายของออนไลน์รายได้น้อยต้องเสียภาษีไหม?

รายได้จากการขายของออนไลน์เป็นเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมายื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนจะเสียเท่าใดขึ้นอยู่กับเงินได้สุทธิหลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน

เงินเข้าบัญชีกี่ครั้งสรรพากรถึงเห็น?

สถาบันการเงินต้องรายงานผู้ที่มีเงินเข้า (รวมทุกบัญชีในธนาคารเดียวกันต่อปี) ตั้งแต่ 3,000 ครั้ง หรือตั้งแต่ 400 ครั้งและยอดรวมตั้งแต่ 2 ล้านบาท โดยนับเฉพาะเงินเข้า

ขายของออนไลน์เมื่อไรต้องจด VAT?

เมื่อมีรายรับจากสินค้า/บริการที่ต้องเสียภาษีเกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เรียกเก็บ VAT และยื่นแบบรายเดือน

อ้างอิงทางกฎหมาย

1. ประมวลรัษฎากรว่าด้วย ธุรกรรม ลักษณะเฉพาะ (มาตรา 3 สัตตรส) เพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติ แก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 48) พ.ศ. 2562
2. ประมวลรัษฎากร มาตรา 40 ว่าด้วยเงินได้พึงประเมิน และหน้าที่ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
3. ประมวลรัษฎากร มาตรา 77/2 (ขอบเขตภาษีมูลค่าเพิ่ม) และมาตรา 81/1 (เกณฑ์กิจการขนาดย่อม 1.8 ล้านบาท)

